

Theses Medico-Inaugurales

Buetzovii: Ex Officina Fritziana, [1778]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn882191292>

Druck Freier Zugang

Universität Bützow

Med. Fak. 1778

Detharding/Boesche

Bützow 027

THESES
MEDICO-INAUGURALES

QUAS

CONSENSU GRATIOSAE FACULTATIS MEDICAE

IN

ACADEMIA FRIDERICIANA BUETZOVII

PRAESIDE

Dno. GEORG. CHRISTOPHORO
DETHARDINGIO

FACULT. MED. SENIORE ET SERENISS. DUC. MEGAPOL.

CONSILIARIO AULICO

PRO

SUMMIS IN ARTE SALUTARI HONORIBUS
ET PRIVILEGIIS LEGITIME ADEUNDIS

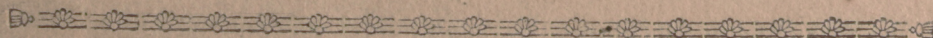
DIE III. JUL. ANNO MDCCLXXVIII.

PUBLICO ERUDITORUM EXAMINI

SUBMITTIT

FRANCISCUS JOANNES BOESCHE

LUCHOVIA-CELLENSIS.

BUETZOVII

EX OFFICINA FRITZIANA.

78

Theſis I.

Finis Medicinæ eſt, ſanitatē præſentem conſervare, amiſſam reſtaurare, & ad eſthanaſiam facere.

Theſis II.

Diviſio ætatum hominis in quatuor periodos, i. e. in periodum impubertatis, pubertatis, ætatis virilis & ſenilis a Medico præ omnibus aliis diviſionibus eligenda & ſervanda eſt.

Theſis III.

Septenario numero non omnis vis in mutationibus corporis humani deneganda eſt, quamvis ſola ſit experientia, quæ hoc velit, tacente ratione.

Theſis IV.

Cor nec primum eſt vivens, nec ultimum moriens, niſi ſolum ad ſenſum.

Theſis V.

Incerta ſunt & ſuperſtitioni proxima, quæ de annis climæ-
tericis medici tradunt.

Theſis VI.

Vita & motus pari paſſu ambulant, hinc, quæ motum in corpore tollunt, inſtar veneni habenda.

Theſis VII.

Remiſſio toni fibrarum muſculoſarum ſub ſomno prævalenti tribuendum eſt, qvò homines, qvò magis ſomno ſe tradunt, magis ad motum localem ſiant tardiores.

Thesis VIII.

Qui, non habita sanitatis ratione, nimium studiis inhærent, similes sunt viatori primo die nimium festinanti, posterioribus vero hinc decumbenti.

Thesis IX.

Datur Anaesthesia naturalis & ordinaria sub quovis somno.

Thesis X.

A corporis structura & sanguinis qualitate Temperamenta & morès dependent.

Thesis XI.

An nævorum maternorum causa ab imaginatione matris gravidæ derivanda, adhuc inter problemata collocandum.

Thesis XII.

Causa mortis naturalis ex principiis physicis demonstrari non potest.

Thesis XIII.

Somnum post partum a Ventriculo distento Aortam comprimente oriri verisimile non est.

Thesis XIV.

Alimentorum varietas minus nocet, quam horum copia.

Thesis XV.

Et animus & corpus est subiectum medicinæ, & moralitas ac motus animi dependent maximam partem a sanguinis circulo.

Thesis XVI.

Diagnosis morborum & bona methodus medendi est summum in Medicina arcanum.

Thesis XVII.

Est aliquid in Medicina practica, quod nec dici, nec scribi potest, scilicet applicatio ad individua.

Thesis

Theſis XVIII.

Non ex uno vel altero, ſed pluribus demum ſignis undecun-
que petitis & collectivè ſumtis Medicus aliquid certi de eventu
morborum prædicere poteſt & debet.

Theſis XIX.

In rebus abſtruſis & latentibus morborum cauſis, Medicum
magis decet ſuam ignorantiam profiteri, quam ſub ſcientiæ præ-
textu mendacia proferre.

Theſis XX.

Supputatio dierum criticorum non dependet a Luna, & an
Medicus ſub curatione morborum, & ventilatione ſanguinis lunæ
phaſes obſervare debeat, merito dubitandum.

Theſis XXI.

Ad praxin medicam ſpectat partim prognofis de lethali even-
tu, partim prudens circa inevitabilem exitum abſtinentia a medica-
mentis mortem vel retardantibus, vel accelerantibus.

Theſis XXII.

Medicus plus circa motus, quam correctionem materiæ
operari debet.

Theſis XXIII.

Medicina univerſalis phantafia eſt nequitia, avaritia, vel
ignorantia.

Theſis XXIV.

Optima tamen medicina univerſalis eſt ſobria & moderata
viciæ ratio.

Theſis XXV.

Venæſectio quantitatem ſanguis & curat & auget.

Theſis XXVI.

In puero vel bimulo vel trimulo ſanguinis mittendi indica-
tio eſſe poteſt.

Thesis XXVII.

In hæmorrhagiis etiam magnis phlebotomia nonnunquam conducit.

Thesis XXVIII.

Præstat pariori victu & motu corporis adaucto sanguinis quantitatem imminuere, quam venæsectione, nisi periculum sit in mora.

Thesis XXIX.

Sub Venæsectione selectus venarum interdum magni est momenti.

Thesis XXX.

Fonticuli non sunt, secundum HELMONTIUM, ægrotorum tormentum.

Thesis XXXI.

Eadem dicenda de Purgantibus, Enematibus, Julapiis, Cardiacis, quæ Abraham. a GEHEMA cum Venæsectionibus rejecit.

Thesis XXXII.

Medicamenta Galenica plus valent in morbis acutis, chymica in chronicis.

Thesis XXXIII.

Non dantur limites certi inter corpora trium regnorum.

Thesis XXXIV.

Medicamenta pretiosiora & viliora eundem in morbis effectum præstare possunt.

Thesis XXXV.

Non dantur limites certi inter medicamenta & venena.

Thesis

Thesis XXXVI.

Electricitas saluberrimo cum effectu permultis in morbis adhiberi potest.

Thesis XXXVII.

Febris Quartana non est Medicorum scandalum.

Thesis XXXVIII.

Cura febrium intermittantium tempestiva & rite suscepta non est periculosa.

Thesis XXXIX.

Luis venereæ completæ & perfectæ curationis non dantur signa fida.

Thesis XL.

Nomina scorbuti vel febrium scorbuticarum sæpe ad asyla ignorantix Medicorum referenda.

Thesis XLI.

Radix Indica Lopezianna præstantissimum est Medicamentum in alvi profluviis colliqvativis.

Thesis XLII.

Podagræ vituperia merito limitanda.

Thesis XLIII.

Morbi acuti aliquando in chronicos, & chronici in acutos mutari possunt.

T A N T U M.

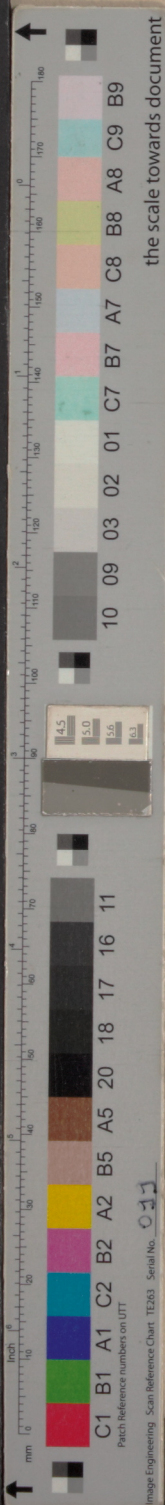
PRÆNOBILISSIMO
ET
DOCTISSIMO
DOMINO CANDIDATO

S. P. D.

P R A E S E S.

Reddo Tibi, quas mihi tradidisti, has Theses Medico-Inaugurales, sub quarum perfectione haud quidquam immutavi & addidi, quo hic labor Tibi soli tribuendus esset, inprimis, cum præter spem reditum celerem ad patrios lares desiderares, & tempus elaborationi & impressioni Dissertationis necessaria haud suppetere. Hoc saltem addiderim, Te sub Examinibus sævæ Facultatis Medicæ ad interrogata condigne respondisse, eoque ipso probasse, Te annos Academicos non turpi otio transegisse, sed omnem operam in acquirenda scientia medica adhibuisse, ut proinde licentia Tibi concessa, cathedram disputatoriam, more in Academiis recepto, pro summis in arte salutari propediem obtinendis honoribus Doctoralibus, conscendendi. Adsit summus Archiater futuris Tuis conatibus perenni sua gratia, ut prosperum sortiantur eventum! Me quod concernit, jucundissimum mihi erit, si qua in re ostendere possim, quantopere ad quævis officiorum genera Tibi præstanda promptus sum, atque paratus. Vale. Dabam e Museo, die 26. Jun. Anno MDCCLXXVIII.

the scale towards document

Thesis XXXVI.

as saluberrimo cum effectu permultis in morbis ad-

Thesis XXXVII.

artana non est Medicorum scandalum.

Thesis XXXVIII.

rium intermittentium tempestiva & rite suscepta
ofa.

Thesis XXXIX.

eræ completæ & perfectæ curationis non dantur

Thesis XL.

scorbuti vel februm scorbuticarum sæpe ad asyla
licorum referenda.

Thesis XLI.

dica Lopezianna præstantissimum est Medicamentum
is colliqvativis.

Thesis XLII.

vituperia merito limitanda.

Thesis XLIII.

cuti aliquando in chronicos, & chronici in acutos

T A N T U M.

